บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

การเลื่อนระยะการตัดแต่งกิ่งมะม่วงน้ำดอกไม้สีทอง จากเดือนสิงหาคมและกันยายนเป็นเดือนตุลาคม มีผลต่อวันเริ่มต้นและระยะการพัฒนาทั้งใบ ดอก และผล โดยการตัดแต่งกิ่งในเดือนตุลาคมสามารถยืดระยะการพัฒนาใบได้นานที่สุด ส่งผลให้สามารถเลื่อนระยะเวลาการออกดอกจากปกติในปลายเดือนธันวาคมถึงต้นเดือนมกราคมไปเป็นเดือนกุมภาพันธ์ และระยะการเก็บเกี่ยวจากปกติในเดือนพฤษภาคมเป็นเดือนมิถุนายน โดยมีเปอร์เซ็นต์การออกดอกอยู่ที่ ร้อยละ 72.95 ซึ่งการตัดแต่งกิ่งในเดือนที่ต่างกันมีผลทำให้เปอร์เซ็นต์การออกดอกมีค่าต่างกัน โดยผลผลิตเมื่อเก็บเกี่ยวได้ไม่แตกต่างกัน มีค่าที่ 11.00, 9.69 และ 11.42 กิโลกรัมต่อต้น มีน้ำหนักต่อผลที่ 325.07, 352.73 และ 330.38 กรัมต่อผล คุณภาพทั้งผลแก่และผลสุก ซึ่งประกอบด้วย สีเปลือก สีเนื้อ ความแน่นเนื้อรวมเปลือกและไม่รวมเปลือก ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ และปริมาณกรดทั้งหมดที่ไทเทรตได้ไม่แตกต่างกัน การราดสารพาโคลบิวทราโซลไม่มีผลต่อการพัฒนาของใบ ผล และคุณภาพผลผลิต แต่มีผลต่อระยะการพัฒนาของดอก โดยการราดสารพาโคลบิวทราโซลทำให้มะม่วงมีการออกดอกได้เร็วกว่า และมีเปอร์เซ็นต์การออกดอกร้อยละ 86.18 ที่สูงกว่ากรรมวิธีที่ไม่ราดสารพาโคลบิวทราโซล ซึ่งมีค่าที่ ร้อยละ 60.65 ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างสารพาโคลบิวทราโซลและการตัดแต่งกิ่ง พบว่าไม่มีผลต่อการพัฒนาของใบ และผล คุณภาพผลผลิตที่ได้ แต่กลับมีผลต่อเปอร์เซ็นต์การออกดอก โดยการราดสารพาโคลบิวทราโซลรวมกับการตัดแต่งกิ่งในเดือนต่างๆ มีเปอร์เซ็นต์การออกดอกมากกว่ากรรมวิธีที่ไม่ได้ราดสาร ข้อมูลนี้ชี้ว่า การเลื่อนการตัดแต่งกิ่งออกไปเป็นเดือนตุลาคม สามารถเลื่อนระยะการออกดอกและเก็บเกี่ยวล่าฤดูได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved